

Mfv.I.10.059/2013/7.

A Kúria a dr. Szöllősi József ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sági Péter ügyvéd által képviselt I. rendű, dr. Boros Árpád ügyvéd által képviselt II. rendű alperesek ellen mögöttes felelősség megállapítása iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságnál 3.M.444/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Balassagyarmati Törvényszék 2.Mf.20.437/2012/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Balassagyarmati Törvényszék 2.Mf.20.437/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. október 13-án benyújtott keresete alperesek mögöttes felelősségének megállapítására irányult a részére, mint a R.K.K. által foglalkoztatott köztisztviselőnek jogerős ítélettel megítélt 4.539.007 forint elmaradt munkabérért és járandóságáért.

A Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 3.M.444/2011/19. számú ítéletében megállapította, hogy a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.437/2010/3. számú ítéletével 2010. október 28-án jogerőre emelkedett a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2.M.308/2009/8. számú ítéletében jogutódként kötelezett R.A.K.-val szemben megállapított 4.539.007 forint elmaradt munkabér és egyéb járandóságok, valamint kamatai és 80.000 forint perköltség követelésért az I. és a II. rendű alperes mögöttes felelőssége egyetemlegesen fennáll. Velük szemben erre nézve a végrehajtási eljárás tovább folytatható. Kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a felperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt illetéket az állam viseli.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes R.K.K.-nál állt közszolgálati munkaviszonyban pénzügyi ügyintézői munkakörben. A munkáltató a 2007. december 10-ei keltezésű határozatával közszolgálati jogviszonyát a Ktv. 17. § (2) bekezdés d) pontja, illetve 17. § (1) bekezdés a) pontja alapján létszámcsökkentés miatt 2008. január 1-jével felmentéssel jogellenesen szüntette meg. Ennek jogkövetkezményeként az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint jogerősen marasztalták jogutódként R.A.K.-t a felperes elmaradt illetményében és egyéb járandóságaiban.

A munkaügyi bíróság a felperesnek az alperes mögöttes felelőssége megállapítására irányuló keresetét az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (régi Áht.) 93. § (1)-(6) bekezdése, a 2/A. §-a és 100/F. (1) bekezdése alapján látta megalapozottnak. Megállapította továbbá, hogy a felperes által a körjegyzőséggel

szemben megindított végrehajtási eljárás nem vezetett eredményre, illetve mögöttes felelősség megállapítása nélkül az alperesekkel szemben nem folytatható.

A peres adatok szerint a fizetési kötelezettséget az I. rendű alperes telefonon a II. rendű alperes felé elismerte, figyelemmel a körjegyzőségi megállapodás pontjára. Az I. rendű alperes jogi képviselője a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati eljárásban azzal kérte a végrehajtás felfüggesztését, hogy az önkormányzat ellehetetlenüléséhez vezetne a jogerős ítélet szerinti teljesítés. Az egyetemleges kötelezést a munkaügyi bíróság arra alapította, hogy a közösen működtetett körjegyzőség vonatkozásában amennyiben a behajtás bármelyik féltől eredményre vezet, a közöttük lévő megállapodás alapján kell egymással elszámolniuk.

Az I. és a II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró Balassagyarmati Törvényszék 2.Mf.20.457/20012/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperesek javára személyenként első- és másodfokú perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt első- és másodfokú illetéket az állam viseli.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint nincs olyan jogszabály, amely az alperesek mögöttes felelősségét egy másik jogi személy, nevezetesen a R.A.K. tartozásáért megalapozná. Nem vezethető e kötelezettség le a régi Áht. 100/F. § (1) bekezdéséből, mert az csupán azt állapítja meg, hogy a költségvetési szerv a fizetési kötelezettségeinek jogszabályban, szerződésben, jogerős bírósági ítéletben, közigazgatási határozatban, vagy más fizetési kötelezettséget keletkeztető dokumentumban meghatározott időpontig köteles eleget tenni. A régi Áht. 93. § (1)-(6) bekezdései pedig a költségvetési irányítási jog által körülölelt hatáskörök gyakorlásának jogát, míg a 2/A. § az irányító szerv fogalmát határozzák meg. A régi Áht.-t azonban a 2011. évi CXCV. törvény 114. § (2) bekezdése 2012. január 1-jétől hatályon kívül helyezte.

Nem alkalmas a mögöttes felelősség megalapozására a felperes által hivatkozott, a költségvetési szervek jogállásáról rendelkező 2008. évi CV. törvény sem, mert azt a 2010. évi XC. törvény 66. § (1) bekezdés a) pontja hatályon kívül helyezte 2010. augusztus 15-ével. Jelen perben sem szerződésen, sem törvényen alapuló helytállási kötelezettséget nem lehetett megállapítani figyelemmel arra is, hogy a körjegyzőséget alkotó önkormányzatok megállapodása arról, hogy a fenntartással kapcsolatos költségeket hogyan és milyen arányban viselik, a két alperes közötti viszonyra van kihatással, az a felperes és az alperesek közötti viszonyt nem érinti.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Hivatkozása szerint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 8. § (3) bekezdése, 38. §-a és 39. § (1) bekezdése alapján megállapítható, hogy az önkormányzatok az őket terhelő igazgatási feladataik ellátására polgármesteri hivatalt vagy

körjegyzőséget kötelesek létrehozni, és fenntartani. Az önkormányzatok hatáskörébe utalt igazgatási ügyek ellátása alapfeladatuk körébe tartozik, és az egységes hivatalukat ebből a célból kell felállítaniuk és működtetniük. A hivatal dolgozói közszolgálati feladatokat látnak el, és a hivatal fenntartási kötelessége magában foglalja annak a tárgyi és személyi feltételeinek biztosítását, így a munkabérükről való gondoskodást is.

A jogerős ítélettel súlyos jogsérelem éri, mert a jogerősen megítélt béréhez és juttatásaihoz nem tud hozzájutni.

I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint pedig a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A fentiekre tekintettel a Kúria csak a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott indokokat vizsgálhatta, továbbá nem vehette figyelembe az I. rendű alperes ellenkérelmében előadott körülményt, miszerint R.A.K. megszűnt.

A felperes keresetében a R.A.K. ellen a Salgótarjáni Városi Bíróságon 1.Vh-100/2011. számon indult végrehajtás eredménytelensége következtében a jogutód körjegyzőséget alkotó önkormányzatok mögöttes felelősségének megállapítását kérte a jogerősen részére a Nógrád megyei Bíróság 2.Mf.20.437/2010/3. számú ítéletével megítélt 4.539.007 forint és kamatai munkabér, valamint 80.000 forint perköltség megfizetéséért. A másodfokú bíróság ezért helytállónan vizsgálta, hogy a kereset benyújtásakor még létező körjegyzőséget alkotó önkormányzatok mint önálló jogalanyok helytállni tartoznak-e egy másik jogalany, a körjegyzőség tartozásaiért.

Helyes a másodfokú bíróság megállapítása, miszerint a felperes által keresete jogalapjaként megjelölt, az ügyben még irányadó jogszabályi rendelkezések az igényét nem támasztják alá.

Alaptalan a felperesnek az Ötv. 8. § (3) bekezdésére, 38. §-ára és 39. § (1) bekezdésére történő hivatkozása is, mivel azok a körjegyzőség létesítésére vonatkozó előírásokat tartalmazzak, és nem vonható le belőlük olyan jogkövetkeztetés, miszerint a körjegyzőségnek külső személyek felé fennálló tartozásáért az alapító önkormányzatoknak helyt kellene állni. Nem minősül ilyen kötelezettségnek a körjegyzőség fenntartására vonatkozó - az Ötv. 39. § (1) bekezdése alapján az alapító képviselő-testületnek megállapodása körébe utalt kérdésként szabályozott - költségeinek

viselésére vonatkozó előírás sem.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A II. rendű alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így az erről szóló határozatot a Kúria a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján mellőzte.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2013. november 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
bírószági tisztviselő